

Невоља са савременим “спасимоклиму” покретом није у томе што је постао нека врста нове религије, већ што је ријеч о врло агресивној религији, испреплетеној са сумњивим политичким и економским интересима и са све очитијим тоталитарним претензијама.

Иако се воле позивати на знаност, њени поборници поступају као догматици. Око врло сложеног питања климатских промјена, а напосе тога утјече ли уопће на њих људска дјелатност, у знанственој заједници нема апсолутног консензуса. Мјешавином политичких и академских притисака, медијског одстрјела и аутоцензуре, постигли су да је већина знанственика који се јавно оглашавају стриктно на линији проглашеног правовјерја.

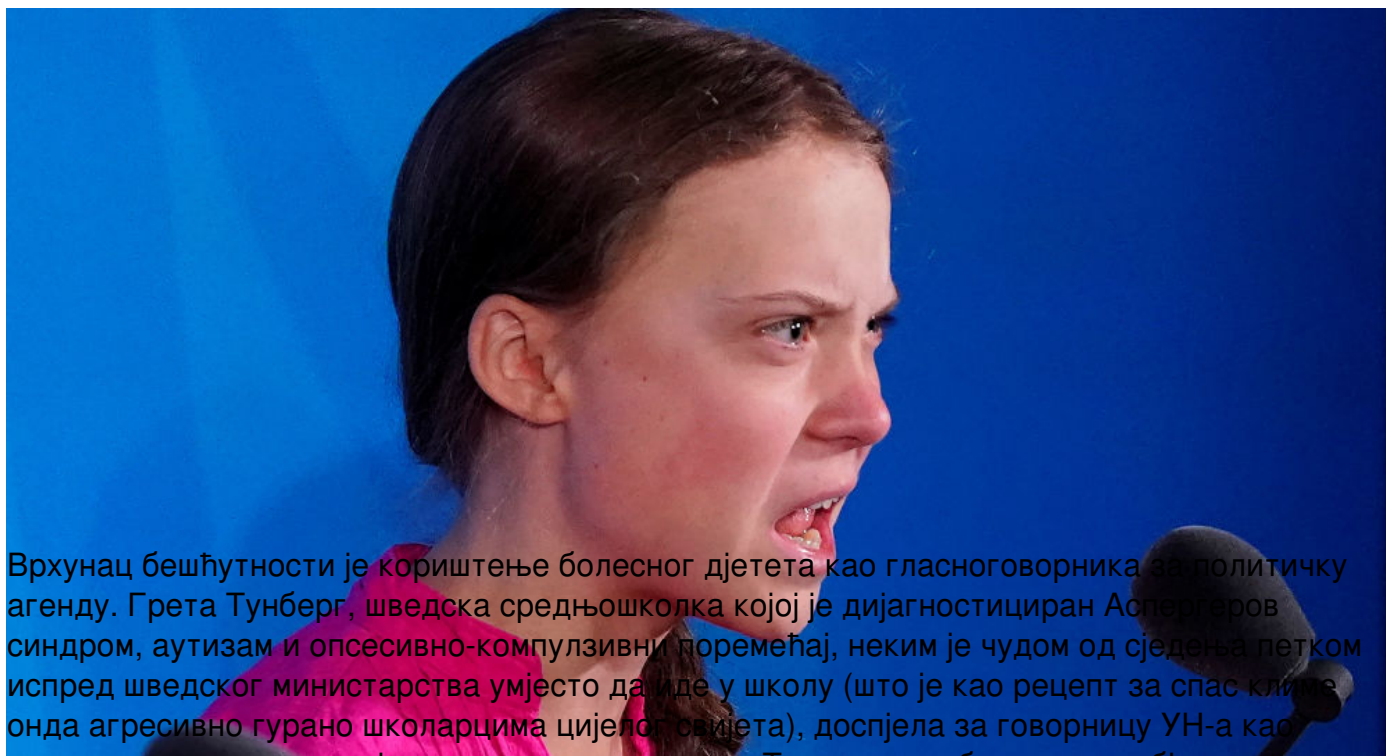
Они који нису жигошу се, исмијавају или игнорирају као академик Пар код нас. Премда многи од њих редовито истичу важност екологије и заштите околиша, ако имало доведу у питање догму да је човјек изазвао глобално загријавање, а поготово самопрозване климатске месије и тоталитарне мјере које они нуде како “спас”, изопћује их се, ставља у исти кош с равноземљашима, оптужује да се залажу за пластику у мору и помор пчела, па се на концу један професор с ПМФ-а и академик по том питању третира као редикул, а врховни ауторитет је аутистична шведска дјевојчица.

У Италији се недавно седам знанственика усудило написати текст петиције под насловом “Еуропска декларација: нема климатског изванредног стања”. Врло брзо су скупили више од 500 потписа знанственика из свијета, па се као наставак те иницијативе спрема конференција у Ослу, 18. и 19. листопада. У декларацији износе податке да је повећање температуре мање од онога што је предвиђао ИПЦЦ, организација УН-а која проучава “климатске промјене”. Између осталог, примјећују “како је антропоично поријекло глобалног затопљења недоказана хипотеза, изведена само из неких климатских модела, односно сложених рачуналних програма, названих Опћи циркулацијски модели те да “знанствена литература све више наглашава постојање природне климатске варијабилности коју модели нису у стању репродуцирати”. Тврда како “та природна варијабилност објашњава значајан дио глобалног загријавања од 1850. године.

Људска одговорност за климатске промјене, уочена у прошлом стољећу, стога је неоправдано претјерана и катастрофална предвиђања нису реална”. Постоје дакле

другачији гласови, али се насилно ушуткују и онемогућује се аргументирана академска расправа. Стара и угледна римска Аццадемиа деи Линцеи организира конгрес о климатским промјенама 12. студеног, на који је позван и један од покретача наведене петиције, проф. Францо Баттаглиа. У знак просвједa због његовог позивања члан организацијског одбора Гуидо Висцонти одмах је дао оставку. Услиједила је харанга на проф. Баттаглиу у олигархијским маинстреам медијима, гдје га се назива “негационистом”. Исти израз се уобичајено користи за оне који негирају холокауст. Дакле, на дјелу је стари поступак “reductio ad Hitlerium”. Умјесто да се на знанственом конгресу суоче различите тезе и аргументи њима у прилог, неистомишљенике се приказује као зле манијакe, с којима нема потребе расправљати.

Истовремено, ствар је до краја заоштрио метеоролог Лука Маркали, који је од 2007. дио Climate Broadcaster Network-Europe, скупине тв метеоролога коју је оформила ЕУ како би “ширила исправне информације о климатским промјенама”. Тај плаћеник за исправност је написао како “петиција негациониста” има берем једну позитивну страну, а то је да ће “ставити на располагање нашим младим ученицима који се, потакнути од Грете Тунберг, боре за своју будућност, потписану листу њихових непријатеља”. Призива се дакле нека мјешавина маоистичке културне револуције и акција фашистичке младежи, овај пут зелене, која би ускоро могла узети правду у своје руке и почети кажњавати знанствене херетике.

Врхунац бешћутности је кориштење болесног дјетета као гласноговорника за политичку агенду. Грета Тунберг, шведска средњошколка којој је дијагностициран Аспергеров синдром, аутизам и опсесивно-компулзивни поремећај, неким је чудом од сједења петком испред шведског министарства умјесто да иде у школу (што је као рецепт за спас климе онда агресивно гурано школарцима цијелог свијета), доспјела за говорницу УН-а као врховни ауторитет на свјетском суммиту о клими. Тамо говори баналности, бјесни, оптужује свјетске лидере и одрасле опћенито да су њој као тобожњој представници

младих “украли снове” те као врхунац бризне у хистеричан плач.

Зашто је глобална олигархија на пиједестал истакнула Грету? Ради се о моралној уцјени – ако се усудиш рећи нешто против тога што с најистакнутије свјетске говорнице проповиједа апсолутно неупућен и некомпетентан субјект ти се иживљаваш над јадним дјететом и бешћутан си према аутистичној цурици. Грета поручује да учити, ићи у школу није најважнија ствар, већ је дјечи пречи климатски активизам. При томе не крије пубертетски презир према старијима, у њеном свијету одрасли су кривци и не ваљају, а млади су све скужили. Користећи је као маскоту, маинстреам медији на Западу пумпају осјећај надолазеће катастрофе, најављују апокалипсу, тјерају на обраћење на нову религију, покајање, пост и жртву, наравно под њиховом палицом.

Грета је због својих фиксација натјерала родитеље на веганску прехрану, шпијунира мајку и осуђује је јер ноћу тајно поједе мало сира. Она је сувремени Павлик Морозов, па да већ постоји еко-полиција сигурно би јој пријавила родитеље и отјерала их на робију јер су појели по кришку гауде. Између осталог, натјерала је мајку и да се одрекне каријере оперне пјевачице јер то укључује путовање зракопловом, који, знамо емитира CO₂. Грета родитељима није дала јести и путовати, а сад би малтретирала цијели свијет, увјерена да је апсолутно у праву након што је у тренутку просвјетљења све мистично схватила. Било би жалосно, да није смијешно. Огроман новац је у игри, а знамо већ одавно како се мафија свугдје сјатила око отпада, еко-бизнис је данас уноснији од коцке, дроге, оружја или грађевине.

Климатски катастрофизам је најбољи начин да се извуку огромна јавна средства којима ће онда одабрани менаџерирати за спас планета. Примјерице, Ангела Меркел је, иако је Њемачка у заштити околиша већ по много чему узорна, журно донијела пакет мјера вриједних 100 милијарди еура који ће се потрошити до 2030. Но Грета и гретени лупају на кривој адреси.

Задњи подаци Еуростата о емисији CO₂ из фосилних горива показују да су о а у ЕУ 2018. смањена за 2,5% у односу на претходну годину. У Њемачкој чак 5,4%. Главни извор емисија CO₂ није Запад већ Кина и Индија. Зашто Грета не иде у Пекинг? Кина је повећала емисију за 208% од 2000. до 2018., Индија за 155%, док је у Еуроци у истом раздобљу пало за 16%. У САД-у пало од 2005-2017 за 12,4%. Најзагађеније земље су Бангладеш, Пакистан, Индија, Афганистан, а 95% пластичног отпада у океанима потјече из Азије и Африке. Еуропа највише чини по том питању, па зашто еко-фанатици њу највише тлаче и набијају јој осјећај кривње?

Искључиво зато што ријеч о тактици у склопу шире стратегије лијево-прогресивних политика, хоће контролу, а не пали више довољно позивање на гладне пролетере, обесправљене жене или угрожене сексуалне мањине, потребан је нови фиктивни извор неупитне моралне легитимације у њиховој борби за власт и контролу над друштвом. Клима је ту идеална. Поготово кад се у прве редове истури болесно дијете. Пубертетско хистеризирање и агресивно обраћање одраслим људима већ је виђено и прије Грете у УН-у.

У књизи У мемоарима Гретине мајке Мален Ерман, оперне пјевачице и своједобне шведске представнице на Еуросонгу, описано је како јој се обраћа млађа кћер Беата “Ви се бринете само о Грети. Никада о мени. Мрзим те, мама. Ти си најгора мама на цијелом свијету, ти глупа, фуцкинг глупачо’, дере се она, кад ме Пингу погоди равно у главу”. То је одгој дјевојака у Шведској чије бисмо посљедице сад требали трпјети глобално. Уз њега је везано и хипер дијагностицирање, због чега ускоро нитко више неће бити нормалан, дакле и имати обвезу пристојности, поштовања закона, прописа, бонтона.

Гретени лажу да према ИПЦЦ-у имамо мање од 12 година до катастрофе те да морамо преко ноћи смањити емисију ЦО₂ за 50%. Све да и јесте тако тко је мора смањити? Требају ли се земље у развоју одрећи индустрије? Иде ли то у корист земљама које ће продавати напредну зелену технологију? Како ће натјерати Кину? Како то направити праведно. Је ли излаз у нуклеарној енергији? Ако нећемо пестициде, треба ли више ГМО-а који су отпорни на наметнике? Је ли можда и канибализам рјешење за климатске промјене и одрживо живљење како је недавно изнио шведски знанственик Магнус Содерлунд? Ако већ шведска социјална служба није реагирала на вријеме, имамо се право запитати зашто се није огласила наша правобранитељица за дјецу кад се, на валу гретенизма, потицало нашу дјецу на неодлазак петком у школу у идеолошке сврхе.

У свему томе су најкомичније наше лијеве медијске перјанице, које годинама цмиздре због деиндустријализације Хрватске, и пате за социјалистичком тешком индустријом, посебно кемијском у Далмацији, а истовремено слине на Грету. Генерација изманипулираних гретена на Западу се жртвује тако што петком не иде у школи и мисли да ће тиме спасити планет. Сувислије би било да се наоружају и крену на Кину и Индију у некој врсти дјечјег крижарског рата нове религије. Али неће. Изгледа да се ипак задовољавају малтретирањем “укућана”.

(Вечерњи лист)

